

(Görüncə şəxs bir ərbbabi-sərvətin üzünü)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (13 iyun 1910, № 133) “S” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Dindirir əsr bizi, - dinməyiriz)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (14 iyun 1910, № 134) imzasız çap olunmuşdur.

Əksimə

(“Zahidim kəsim düşdük nənə zərri-xudbini”)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (17 iyun 1910, № 137) imzasız çap olunmuşdur.

(Dün cəhənnəm vəsfini zahidən eylərdim sual)

İlk dəfə “Zənbur” jurnalında (18 iyun 1910, № 21) “Patıltı” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Kürd çaldıqca boru cingənə oynar, derlər)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (20 iyun 1910, № 139) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Yıldırımlar yağsa göydən, titrəməz ruhum mənim)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (21 iyun 1910, № 140) “İlan” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Bizi aldatma, xacə, hər sözünə)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (22 iyun 1910, № 141) “S.” imzası ilə çap olunmuşdur.
Qəzetdə taziyanənin sonunda “Xəyyamdan məalən tərcümə” sözləri yazılmışdır.

Xəyyamın rübaisi budur:

“Ey xacə, yeki kam rəva kon mara,
Dəm bərkəşo dərkare xoda kon mara,
Ma rast rəvim leyk to gəc mi bini,
Rov çareyi-didə kon, rəha kon mara”.

(Şanlı gördükcə mənə sanki edir qövr fələk)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (24 iyun 1910, № 143) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Arif çalışır ki, millət azad olsun)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (25 iyun 1910, № 144) “S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Dün yatıb Mir Həşimi rüyədə gördüm, söylədim)

İlk dəfə “Zənbur” jurnalında (25 iyun 1910, № 22) “Patıltı” imzası ilə çap olunmuşdur.

...deyir

(“Oylar şübhəngindir ki, əsqli-təbii ssübdən yüküm”)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (27 iyun 1910, № 145) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Tapdım!..

(“Qoy sağ olsun başımız, düşmənin əla ayağa”)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (28 iyun 1910, № 146) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Qəzetdə sərlövhənin üzərinə çıxış əlaməti qoyulub, aşağıda belə bir qeyd verilmişdir: “144-cü* nömrənin taziyanəsindən tapmacanı”.

Bu taziyanə Əhməd Kamalın “Həqiqət” qəzetində (24 iyun 1910, № 143) çap etdirdiyi “Tapmaca”sına cavabdır. Tapmaca budur:

“Baş ilə ayaq arasında...

- Satdım! Satdım!

- Sən allah?..

- Sən öləsən!..

- Vallah, inanmaram...

- Bu ölsün, inan!..

- Mən ölüm, neçəyə?

- Biri 225-dən...

- Pay, atonnan!..

Bu tapmacanı həll edənə şollar suyundan bir istəkan mükafatımız vardır.”

*143-cü olmalıdır – tərtibçinin qeydi.

(Hankı alçaq bir əlin qeyd etdiyi xətdir o ki...)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (29 iyun 1910, № 147) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(- Yoldaşım, yatmışmısan?)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (30 iyun 1910, № 148) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Başqa millətdən hüququn almaq üçün hər zaman)

İlk dəfə “Zənbur” jurnalında (2 iyul 1910, № 23) “Patıltı” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Dün oxurkən bir müdiri-məktəbin məktubunu)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (4 iyul 1910, № 151) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

Taziyanə Bakıdakı “İttihad” məktəbinin müdiri, burjua ziyalı Hüseyn Kamalın mətbuatda çıxan bir məqaləsi ilə əlaqədar yazılmışdır.

(Əlhəzər, qoyma baxa əksimə zahid ki, onun..)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (6 iyul 1910, № 153) “S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Qəztələr tövqifini yalnız Sipəhdar əkməyin)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (8 iyul 1910, № 155) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Sanma bir məsləki təqiblə möhkəm qalaram)

Burjua mühərriri Haşım bəy Vəzirovun dilindən yazılan bu taziyanə ilk dəfə “Həqiqət” qəzetində (9 iyul 1910, № 156) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Dün bir eşşəksisal insanə)

Haşım bəy Vəzirov haqqında deyilən bu taziyanə ilk dəfə “Zənbur” jurnalında (9 iyul 1910, № 24) “Patıltı” imzası ilə çap olunmuşdur.

Bu taziyanə çap edildikdən sonra həftəlik “Zənbur” jurnalının yalnız bir nömrəsi buraxılmış və H. Vəzirovun polisə şikayətinə görə, jurnalın nəşri iki aydan artıq dayandırılmışdır.

(Cənnətdəki huriləri, qılmanları allah)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (11 iyul 1910, № 157) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Kimdir Arif? – deyə sordum, dedilər əsrə görə)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (12 iyul 1910, № 158) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Oğlunun vasitəyi-xilqəti olmaqla fəqət)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (13 iyul 1910, № 159) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Deyirdik bir zəmanlar bir kəməli-fəxrü hümmətlə)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (14 iyul 1910, № 160) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Mütləqiyyətdə əbd şəklində)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (15 iyul 1910, № 161) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Bir müdirin ki, keçməyə qoluna)

İlk dəfə “Həqiqət” qəzetində (16 iyul 1910, № 162) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

Bir gül

(“*Vaiz ki, çıxar minbərlər, hey püflər odu*”)

İlk dəfə “Molla Nəsrəddin” jurnalında (18 iyul 1910, № 28) “Bağban” imzası ilə çap olunmuşdur.

Sipəhdar deyir ki

(*“Arşimed: “Bir nöqtə bulsaydım ona bilistində”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (18 avqust 1910, № 1) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

Hüseyn Kəmal deyir ki

(*“Tənü tənqir tən hömmül edən mən, lakin”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (9 sentyabr 1910, № 15) imzası çap olunmuşdur.

Rəməzan söhbəti

(*“Mən artıq orucdan, laman!”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (13 sentyabr 1910, № 17) imzası çap olunmuşdur.

Oruc deyir ki

(“Ey hacı, mənə n şikayət eyləm”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (15 sentyabr 1910, № 18) imzası çap olunmuşdur.

“Səda”nın 162-ci nömrəsinə

(“Şairim, srimin ayın siyım”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (17 sentyabr 1910, № 19) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

M. Ə. Sabir bir neçə əsərində “Səda” qəzetinin müdiri Həşimbəy Vəzirovun məsləksizliyin kəskin tənqid atəşinə tutur. H. Vəzirov bunlara cavab olaraq “Səda” qəzetinin 1910-cu il 25 avqust tarixli 162-ci nömrəsində Sabirin əleyhinə təhqiramiz taziyanə çap edir.
Sabirin taziyanəsi buna cavab olaraq yazılmışdır.

(Etilə etdikcə, derlər, yüksəyə təyyarələr)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (28 sentyabr 1910, № 27) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

Kəndli deyir ki

(“Bakıda nəfiz ikən illənin artıq üləmə”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (6 oktyabr 1910, № 34) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Bakılı deyir ki

(“Rəim zaman eydinin icrasını hərcənd biz”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (7 oktyabr 1910, № 35) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Şah dedi: - Ağlayıram, bəs ki, üzüm çirkindir)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (8 oktyabr 1910, № 36) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

İntelgentlər deyir ki

(“Deyirik hal-ı tənhsildə: millət! millət!”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (8 oktyabr 1910, № 36) “Palanduz” səhifəsinin 1-ci nömrəsində “Nizədar” imzası ilə çap olunmuşdur.

“Günəş” qəzeti 1910-cu il 8 oktyabr tarixli 36-cı nömrəsindən etibarən “Palanduz” adı

altında “Həftəlik məzhəkə səhifəsi” açmışdı.
satiraları “Nizədar” imzası ilə, çox vaxt “Çuvalduz”

Sabirin həmin səhifə üçün yazdığı
adı altında çap olunardı.

İranlılar deyir ki

(*“Bunca qeyrət ki, biz etdik və tən uğrunda bu gün”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (11 oktyabr 1910, № 38) “Ə. S” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Söylə təqsiri nədir, tapdalayırsan yazıq?)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (15 oktyabr 1910, № 42) “Ə. S” imzası ilə çap olunmuşdur.

Millət deyir ki

(*“İnteligent ağalar, biz sizi çoxdan tanıyıq”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (15 oktyabr 1910, № 42) “Palanduz” səhifəsinin 2-ci
nömrəsində “Nizədar” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Qlasnı seçkisini qoydu dum müzakirəyə)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (17 oktyabr 1910, № 43) “Ə. S” imzası ilə çap olunmuşdur.

Bakılılar deyirlər ki

(*“Şamaxılılar kimi işsiz, kifayət siz deyiliz”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (18 oktyabr 1910, № 44) “Ə. S” imzası ilə çap olunmuşdur.

Dilənçi deyir ki

(*“I açıb sail olmağın xoşdur”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (20 oktyabr 1910, № 46) “Ə. S” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Çox təəccüb edirəm tərz-i-cədidə ki, onu)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (21 oktyabr 1910, № 47) “Ə. S” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Gərçi pərvaz etdi ayroplan dünən bir quş kimi)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (22 oktyabr 1910, № 48) imzasız çap olunmuşdur.

(Axşam olcaq uçeniklər hərə bir madmazelin)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (22 oktyabr 1910, № 48) “Palanduz” səhifəsinin 3-cü nömrəsində “Nizədar” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Cümələrdə dükan açmaz bakılı)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (24 oktyabr 1910, № 49) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Öymə nəsəbi, öyməyə şayistə həsəbdir)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (26 oktyabr 1910, № 51) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Cəvankən fəqrdən etmə şikayət)

İlk dəfə “Yeni füyuzat” jurnalında (26 oktyabr 1910, № 2) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Oğrulardan da bədəxlaq qumarbazlardır)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (27 oktyabr 1910, № 52) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Tap görüm

(“*Hər p kiçiklər kiçik ikən böyüyür*”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (28 oktyabr 1910, № 53) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Mülki-şirazə Zilli-Sultanın)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (29 oktyabr 1910, № 54) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Mürtəcelər, sevinin, kişvəri-İranə yenə)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (29 oktyabr 1910, № 54) “Palanduz” səhifəsinin, 4-cü nömrəsində “Nizədar” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Zilli-Sultana, amandır, verməyin İrana yol)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (31 oktyabr 1910, № 55) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Onlra ki, edir hörməti namusunu təqdis)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (1 noyabr 1910, № 56) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Haləti-məstliyində nə olur, ey əyyaş!)

İlk dəfə “Yeni füyuzat” jurnalında (9 noyabr 1910, № 4) “Ə. Sabir” imzası ilə çap olunmuşdur.

Almaniya imperatoru Vilhelm deyir ki

(*“Möhtərim iranlılar, sizdən tənəm nəamızı budur”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (12 noyabr 1910, № 66) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. Taziyanə həmin günlərdə Berlindən alınmış teleqraf xəbərləri əsasında yazılmışdır.

Eynüddövlənin estefasından dolayı bəstə girmək istəyən Tehran tacirani qeyrətməndənələrinə

(*“Bəstə iqlam eyləyin, ey tacirani-möhtəbər!”*)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (14 noyabr 1910, № 67) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Hatif deyir ki

(“Bəs Şamaxıda məktəbi-nisvan”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (16 noyabr 1910, № 69) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. Şamaxı şəhərində işləyən Şeyxzadə Hafiz əfəndi müəllimə qızını Şamaxıya gətirərək qız məktəbi açmaq təşəbbüsündə olur. Lakin qızı Bakı məktəblərinin birində müəlliməliyə çağırıldığı üçün Şamaxıda qız məktəbi açmaq fikrindən əl çəkir. Taziyanə o münasibətlə yazılmışdır.

(Saxtə bir xətti-xam ilə mənə kağız yazıb)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (3 noyabr 1910, № 58) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. M. Ə. Sabirin parlaq ədəbi nailiyyətləri, mütərəqqi ictimai fəaliyyəti onun əleyhdarlarının kin və qəzəbini artırmışdı. Onlar böyük şairə qarşı açıq mübarizə apardıkları kimi, gizli hədə məktubları yazmaqdan da çəkinmirdilər. Sabir isə öz əleyhdarlarına kəskin taziyanələrlə cavab verirdi. Bu taziyanənin nəşrindən iki gün sonra Balaxanı məktəbinin vəkili Baxış Əhmədovun “Günəş” qəzetində (5 noyabr 1910, № 60) “Adsız məktublara cavab” adlı məqaləsi çap edilmişdir. Həm bu taziyanənin yazılması tarixini, həm də ümumən Sabirin həyat və fəaliyyətinin bəzi cəhətlərini aydınlaşdırmaq üçün həmin məktub xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Hatırdən gələn bir nida deyir ki

(“Görün Məmmədinin yaptığı falı nədir?”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (5 noyabr 1910, № 60) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. Taziyanənin materialı o günlərdə mətbuat səhifələrində İran işlərinə dair dərc olunan teleqraf xəbərlərindən alınmışdır. Sabir taziyanəni yazarkən “Günəş” qəzetinin 1910-cu il 2 noyabr tarixli 57-ci nömrəsində çap olunan “Yenə Məhəmmədəli” adlı məqalədən istifadə etmişdir.

1 Vamberi, Armini (1832-1913) – Macar dilçi-türkoloqu və etnoqrafıdır. Keçən əsrin 60-cı illərində Orta Asiya ölkələrinə və İrana uzun müddətli səyahət etmiş, zəngin faktik material əsasında “Mənim İrandakı səyahətlərim və həyəcanlarım” (1864), “Orta Asiyaya səyahət” (1865) əsərlərini yazmışdı. Bu əsərlər bir çox dünya dillərinə tərcümə edilmişdir.

“Tərcümani-həqiqət” deyir ki

(“Xəstə mizə bədhəmid artıq sağaldı, səmridi”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (9 noyabr 1910, № 63) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(“Osmanlıcadan tərcümə türkə” – bunu bilməm)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (17 noyabr 1910, № 70) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

“Gəncədən bizə yazıyorlar” adı altında “Günəş” qəzetində (14 noyabr 1910, № 67) imzasız çap olunmuş və Sabirin diqqətini cəlb edən bir xəbərdə deyilirdi: “Gəncə Nəşrimaarif cəmiyyəti Mirzə Məhəmməd Axundovun “Röyam”nam əsərini basdırıb və nəşrə başladı. Müşarileyhin osmanlıcadan tərcümə (!) edilmiş “Nədamət”nam əsəri dəxi “Dram” cəmiyyəti tərəfindən nəşr edildi. Hər iki əsər “Gəncədə Hacı Həsənovların mətbəəsində basılmışdır”.

Bu müxbir məktubu Sabirin diqqətindən yayınmamış, iki gün sonra onun qəzetdə ayrıca bir təzyanə ilə çıxış etməsinə səbəb olmuşdur.

(Şimdi hər millət edir nəfsini irfanə fəda)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (18 noyabr 1910, № 71) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Oylə qorxmam “biş”dən kim, qorxuram “cədvər”dən)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (19 noyabr 1910, № 72) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Bakıda Şamaxı yolundakı həbsxanənin qabağında oxunan növhədir

(“Asta-asta, ey hacı, izhar olur xəlvdə ki”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (19 noyabr 1910, № 72) “Palanduz” səhifəsinin 7-ci nömrəsində “Nizədar” imzası ilə çap olunmuşdur.

Səfil tacir deyir ki

(“Bir neçə ildir ki, uyub işləm”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (22 noyabr 1910, № 74) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Tumanov izn alır ki, Şirvanə

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (25 noyabr 1910, № 77) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Övrət almaq, boşlamaq, övlada ad qoymaq kimi)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (26 noyabr 1910, № 78) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Dəryada qərq olan iranlıların Yetim balalarına təsəlli

(“İki yüz q rə olan iranlıların”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (28 noyabr 1910, № 79) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Bəs deyilmiş bunca Mehdilər xürci, indi də)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (29 noyabr 1910, № 80) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Ə. Qəmküsar bəradərimə cavab

(“Təhvili-ibarət” sözünü “Tərcümə” qanmaq)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (2 dekabr 1910, № 82) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

M. Ə. Sabirin “Osmanlıcadan tərcümə türkə” – bunu bilməm” misrası ilə başlanan taziyanəsi “Günəş” qəzetində (17 noyabr 1910, № 70) çap edildikdən sonra şair Əliqulu Qəmküsar “Günəş” qəzetindəki (26 noyabr 1910, № 78) “Palanduz” səhifəsinin 7-ci nömrəsində həmin əsərə belə bir taziyanə ilə cavab vermişdir:

“Osmanlı dili çünki mürəkkəbdir ərəbdən,
İşkalə salır qareini işbu səbəbdən,
Türkə eləyib tərcümə, etsək onu islah –
Asanraq edər fəidəbəxş elmü ədəbdən”.

M. Ə. Sabirin “Ə. Qəmküsar bəradərimə cavab” adlı şəri həmin bu taziyanəyə cavabdır. Ə. Qəmküsar yenidən Sabirə cavab yazaraq, “Günəş” qəzetində (15 dekabr 1910, № 92) aşağıdakı taziyanəni çap etdirmişdir:

“Mən yazdığım kəlamdəki ləfzə tərcümə
Bixud pozubdur Sabiri-ali cənabını;
Təhvil kəlmə, ya ki ibarət olur, vəli
Açmaz ərəb lüğətləri üzdən niqabını”.

Bu mübahisə ilə əlaqədar olaraq, “Günəş” qəzetinin növbəti nömrələrinin birində (27 dekabr 1910, № 102) “Tərcüməmi, təbdil və yaxud təhvilmə?” adlı böyük bir məqalə çap edilmiş və M. Ə. Sabirə haqq verilmişdir.

(Bildir ehyali-Səmərqənd etdi İran taciri)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (5 dekabr 1910, № 84) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

Şamaxıda

(“*sri-bistümdür, sən hab altında qalmaz şərifi-elm*”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (8 dekabr 1910, № 87) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. Şeyxzadə Hafiz əfəndi müəllimə qızını Şamaxıya gətirib, Şamaxıda qız məktəbi açmaq istəmişsə də, qızı Bakı məktəblərinin birində işə düzələndən sonra həmin fikrindən əl çəkmişdi. M. Ə. Sabir “Bəs Şamaxıda məktəbi-nisvan misrası” ilə başlanan taziyanəsində Şeyxzadənin bu hərəkətini tənqid etmişdi. Az sonra Gövhər adlı bir müəllimənin təşəbbüsü ilə Şamaxıda qızlara məxsus yeni üsullu məktəb açılır. Bu taziyanə də həmin münasibətlə yazılmışdır.

...lam deyir ki

(“*Şeyxül-islamın, müftiyi-islamın*”)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (12 dekabr 1910, № 89) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Gündə üç kağızı, beş kopyanı imza edərək)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (13 dekabr 1910, № 90) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. İldə iyirmi min manat maaş alan Bakı şəhər idarəsi rəisi Rayevski şəhərin maliyyə işlərini tənzim etmək bəhanəsi ilə ibtidai məktəb müəllimlərinin maaşını azaltmaq fikrinə düşmüşdü. Taziyanə o münasibətlə yazılmışdır.

(İştə bir heyəti-təhririyyə)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (14 dekabr 1910, № 91) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur.

(Qurulubdur yenə meydani həyahali-sühən)

İlk dəfə “Günəş” qəzetində (17 dekabr 1910, № 94) “Ə. S.” imzası ilə çap olunmuşdur. Mirzağa Əliyev osmanlı şairlərindən Əşrəfin iki rübaisini öz adı ilə çap etdirir. Taziyanə o münasibətlə yazılmışdır.